

Uściślenia do „Regulaminu zawodów sportowo-pożarniczych ochotniczych straży pożarnych OSP-1/2011 z dnia 10.02.2011 r.”, zwanego dalej „regulaminem”, ustalone podczas posiedzenia Zarządu Krajowego Kolegium Sędziów Zawodów Strażackich Związku Ochotniczych Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej na posiedzeniu w dniu 16 lutego 2019 roku.

Uściślenia niniejsze zostały opracowane i przyjęte z myślą o krajowych zawodach sportowo-pożarniczych, które odbędą się w roku 2019, w celu ułatwienia procesu przygotowań wszystkim drużynom, które zakwalifikowały się do udziału w tych zawodach oraz sędziom, którzy do sędziowania tych zawodów zostaną zaproszeni.

W celu zapewnienia jednolitych zasad interpretacji zapisów regulaminu w skali kraju Zarząd Krajowego Kolegium Sędziów Zawodów Strażackich ZOSP RP rekomenduje stosowanie tych uściśleń w zawodach organizowanych w myśl zasad regulaminu we wszystkich rodzajach i na wszystkich szczeblach zawodów.

Przyjmuje się następujące uściślenia (numeracja odpowiada punktom regulaminu):

Podczas oceny wykonania konkurencji należy przyjąć zasadę ogólną, że jeśli regulamin nie precyzuje, jak ma być wykonana czynność oznacza to, że może być ona wykonana w dowolny sposób. Wszelkie odwołania do regulaminów rozwinięć lub zasad wynikających z przepisów bądź regulaminów odrębnych nie mają do celów oceny zawodów przeprowadzanych według niniejszego regulaminu zastosowania.

2.2. Organizator ogłaszając termin zawodów określa, czy zawody są zawodami eliminacyjnymi do zawodów wyższego szczebla.

2.3.5. Oznacza to, że jeśli w zawodach niższego szczebla zwyciężyła drużyna, która była zwycięzcą poprzednich zawodów danego szczebla, do zawodów kwalifikuje się pierwsza i druga drużyna zawodów niższego szczebla. W przypadku rezygnacji ze startu w zawodach wyższego szczebla drużyny, która uzyskała prawo do startu w tych zawodach, do zawodów wyższego szczebla kwalifikuje się kolejną drużynę pod względem wyniku z zawodów niższego szczebla. Podczas kwalifikowania drużyn należy rozumieć, że regulamin mówi o drużynach, a nie jednostkach OSP, niezależnie od tego ile drużyn z jednej OSP bierze w zawodach udział w ramach jednej grupy.

2.4. W zawodach używany jest sprzęt znormalizowany (typowy), stosowany w ochronie przeciwpożarowej, również sportowo-pożarniczy dostępny w obrocie handlowym. Nie dopuszcza się używania węży o mniejszej średnicy z łącznikami 52. Nie dopuszcza się używania sprzętu własnej produkcji. Nie dopuszcza się używania znaczników ani dodatkowego sprzętu nie przewidzianego regulaminem.

2.5.1. Dopuszcza się stosowanie rękawic i ochraniaczy. Nie dopuszcza się podwijania rękawów lub nogawek podczas startu.

3.1. W grupie C musi występować mechanik-kobieta. Dodatkowo może być w składzie drużyny mężczyzna - obsługujący motopompę. Zarówno mechanik jak i obsługujący motopompę muszą mieć ukończone 18 lat. Przy ustalaniu wieku zawodników decyduje dzień urodzenia.

O wprowadzeniu zawodnika rezerwowego decyduje sędzia główny zawodów na wniosek dowódcy drużyny po zasięgnięciu opinii służby medycznej zawodów.

3.2.2. Mężczyzna obsługujący motopompę w grupie „C” musi należeć do tej samej OSP, co drużyna, z którą startuje.

3.3. Jeśli w grupie „C” startuje kobieta – mechanik oraz mężczyzna obsługujący motopompę przy braku odpowiedniej ilości oznaczeń funkcji (brak dwóch oznaczeń mechanika) oznaczenie zakłada kobieta.

4. Ze względu na warunki organizacyjne kolejność konkurencji może zostać zmieniona.
- 4.1.2.1. W przypadku startu na kilku torach jednocześnie sprzęt na wszystkich torach musi być identyczny dla wszystkich drużyn z danej grupy (jednakowe zbiorniki, jednakowa wysokość podestów, jednakowe pachołki itd.). Warunek nie musi być spełniony, jeśli na dwóch różnych torach startują różne grupy (np. na jednym tylko grupa A, a na drugim tylko grupa C).
- 4.1.2.3. Nie jest błędem, gdy łączniki dotykają do siebie bocznymi krawędziami lub płaska powierzchnia korony dotyka bocznej powierzchni łącznika. Łączników nie można blokować. Węże ssawne mogą być ułożone nierównoległe do krawędzi podestu, o ile zachowany jest warunek długości ich wystawiania poza podest. Klucz do łączników nie może być założony na koronę nasady smoka.
- 4.1.4. Dowódca po sygnale startu nie może podchodzić w kierunku podestu. Udaje się bezpośrednio w kierunku miejsca ustawienia rozdzielacza. Jeśli podejdzie w kierunku podestu, a w szczególności jeśli utrudni pracę sędziów, będzie to uznawane za „nieprawidłową pracę”.
Nie jest błędem, jeśli dowódca w rozkazie powie tylko "złamanie tarczy" w przypadku wyposażenia toru w tarczę łamaną lub "obrócenie tarczy" w przypadku wyposażenia toru w tarczę obracaną. Powiedzenie w rozkazie "złamanie tarczy" w przypadku tarczy obrotowej jest błędem (analogicznie "obrócenie tarczy" w przypadku tarczy łamanej).
- 4.1.4.1. Nie ma znaczenia, czy węże ssawne układane są po lewej, czy po prawej stronie zbiornika wodnego (patrząc w kierunku stanowiska wodnego).
Za rozpoczęcie procesu łączenia węży nie uznaje się samego włożenia kłów w otwory łącznika/nasady, ale przekręcenie dowolnego łącznika choćby o milimetr. Kły łączników (lub nasady smoka) mogą być włożone w otwory korony łącznika węża leżącego jeszcze na ziemi. Nie wolno ich jednak przekręcać przed uniesieniem pary łączników do góry przez obu zawodników drugiej rotacji. Dotyczy to zarówno pary łączników pomiędzy wężami jak i nasady smoka i łącznika pierwszego węża (licząc od stanowiska wodnego). Uniesienie węża musi być wyraźne (ocena należy do sędziego). Uniesienie linii musi być wykonane przez obu zawodników - pierwszy odcinek linii i smok nie może być unoszony tylko przez przodownika drugiej rotacji. Za zakończenie procesu łączenia uznaje się zakończenie dociągania łączników kluczami. Musi być ono wykonane przed odłożeniem linii ssawnej na ziemię (w powietrzu).
Podczas łączenia klucz musi obejmować swoją formą łącznik. Klucz może nie być położony prostopadle na łączniku/nasadzie. Sytuację uznaje się za prawidłową, dopóki klucz ma przynajmniej dwoma punktami kontakt z koroną łącznika/nasady nie leży na niej płasko. Jeśli klucz zostanie przyłożony poza koronę łącznika/nasady uznaje się to również za błąd. Jeśli do łączenia używane są klucze przewidziane do łączenia również innych średnic, niż 110, podczas budowy linii ssawnej musi być użyta część klucza przeznaczona do łączników 110.
Mechanik podaje przodownikowi rotacji smok, a rotacji klucze w dowolnej kolejności. Klucz dla przodownika może być podany równocześnie ze smokiem, ale nie może być przez mechanika założony na nasadę lub inną część smoka. Mechanik nie może zakładać kluczy na nasadę smoka i łącznik węża ssawnego.
W trakcie podłączania linii ssawnej do motopompy pomocnik musi stać całkowicie nad odcinkiem znajdującym się bliżej motopompy (punktem odniesienia są stopy zawodnika), obiema rękami musi podtrzymywać odcinek węża podłączanego do motopompy.
Pomocnik drugiej rotacji nie może puścić pierwszego odcinka węża ssawnego (licząc od motopompy) i przejść do wrzucania linii ssawnej do wody przed zakończeniem łączenia przez przodownika II rotacji (zakończenia dokręcania kluczem).
Klucz może być pozostawiony na łączniku węża.
Nie ma znaczenia, w którym momencie rotacja przestanie mieć kontakt dłońmi z linią ssawną podczas zanurzania jej w wodzie. Przodownik rotacji podczas zanurzania linii ssawnej musi mieć kontakt z linią ssawną (jej dowolnym odcinkiem) przynajmniej jedną dłońią. Nie ma znaczenia, czy stoi do stanowiska przodem, bokiem czy tyłem.

Jeśli w grupie C obsługującym motopompę jest mężczyzna, jego zadania ograniczają się tylko do obsługi motopompy. Klucze i smok są podawane przez zawodniczkę (kobietę).

Jeśli po odejściu roty podczas zasysania wody linia ssawna wynurzy się z wody i znajdzie się na krawędzi zbiornika wodnego lub poza nią, ponowne zanurzenie jej w wodzie przez mechanika nie jest błędem. Błędem jest zanurzenie jej przez obsługującego motopompę mężczyznę w grupie C.

Jeśli linia ssawna zostanie na krawędzi zbiornika umieszczona przez II rotę tak, że smok nie zanurzył się w wodzie (nie było pełnego zanurzenia się sita smoka w wodzie), jej zanurzenia musi dokonać II rota zgodnie z zasadami opisanymi w tym punkcie. Zanurzenie jej przez mechanika w tym przypadku będzie traktowane jako błąd.

Jeśli po odejściu roty II nastąpi rozłączenie linii ssawnej na środku lub przy motopompie, jej ponownego podłączenia musi dokonać rota II.

Jeśli po zanurzeniu linii w wodzie odczepi się od niej smok ssawny nie jest to błędem.

4.1.4.2. Łącznik może dokonać rozwinięcia węża stojąc jedną lub obiema stopami na podeście.

Nie jest błędem, jeśli rozdzielaczowy podczas rozwijania węża trzyma rozdzielacz (w czasie, gdy rozdzielacz ma kontakt z ziemią).

Ustawienie rozdzielacza przed lub na linii jest błędem. Jeśli rozdzielacz ustawiony jest za linią, a łącznik drugiego odcinka linii głównej znajdzie się nad linią nie jest to błędem.

4.1.4.3. i 4. Prądownica może być podłączona do linii węzowej w biegu.

Przodownik roty po wydaniu rozkazu może poprawić swoją pozycję (zrobić wykrok, uklęknąć, kucnąć, położyć się itp.). Wykonanie więcej niż jednego kroku, w szczególności w kierunku linii prądowników, uznane zostanie za błąd.

Za upadnięcie/wypuszczenie węża uznaje się sytuację, w której zawodnik nie wykonał ruchu ręką w celu wyrzutu węża lub wąż wypadnie mu podczas próby wykonania tej czynności. Nie ma przy tym znaczenia, czy wyrzucenie następuje „spod pachy”, czy „z ramienia”.

Pomocnik roty musi podtrzymywać linię gaśniczą najpóźniej od momentu pojawienia się wody na pyszczku do momentu ukończenia zadania przez przodownika roty bez przerwy – musi mieć kontakt przynajmniej jedną dłoń z linią gaśniczą. Pozycja pomocnika jest dowolna (może stać, klęczeć, leżeć itp.), może podczas podtrzymywania linii się przemieszczać. Może zmieniać rękę mającą kontakt z węzem – byle kontakt dłońmi był stały.

Błędem jest jeśli jakkolwiek część ciała, sprzętu lub wyposażenia zawodnika dotknie linii prądowników lub toru poza linią od momentu pojawienia się wody na pyszczku prądownicy do zakończenia zadania. Nie ocenia się położenia części ciała i sprzętu nie mającego kontaktu z torem lub linią. Nie ocenia się położenia zawodnika lub sprzętu po zakończeniu ćwiczenia.

4.1.5. Używanie przez sędziów chorągiewek podczas ćwiczenia bojowego ma wyłącznie charakter pomocniczy i nie oznacza sygnalizacji błędów.

4.1.6. Za zakończenie ćwiczenia uznaje się moment, w którym tarcza zostanie obrócona/złamana a wszystkie pachółki zostaną zbite. Zamknięcie czasu następuje (w zależności od tego, która czynność została wykonana jako druga) gdy tarcza wykonała przynajmniej jeden obrót (lub została złamana) lub ostatni pachółek oderwał się od podstawy. Nie ma przy tym znaczenia, gdzie pachółki znajdują się po zbitciu z podstaw.

Jeśli podczas wydawania rozkazu prawa ręka nie zostanie opuszczona do poziomu lub zostanie podniesiona lewa ręka (nawet jeśli zostanie podniesiona i opuszczona prawidłowo) należy to ocenić jako niewłaściwe wydanie rozkazu. Nie dotyczy to sytuacji, w której rozdzielaczowy lub mechanik/obsługujący motopompę podnosi rękę w celu potwierdzenia, że zrozumiał komendę.

4.1.6. i 4.2.4. Nie jest błędem, jeśli podczas wykonywania zadania zawodnik zgubi część ubioru lub uzbrojenia osobistego. Jeśli jednak sędzia uzna, że zawodnik celowo pozbył się części ubioru lub uzbrojenia osobistego w celu ułatwienia sobie wykonania zadania, zostanie to ocenione jako niedyscyplinowanie, samowola zawodnika.

4.2. Zasady wydawania komend startowych dla sztafety należy przyjąć jak dla ćwiczenia bojowego (pkt. 1.4.4.).

Na sztafecie przed strefami zmian mogą być używane znaczniki.

4.2.2.1. i 4.2.2.7. Odcinek węża nie może stać dalej od rozdzielacza niż wynosi jego szerokość. Wąż musi być postawiony również symetrycznie w stosunku do rozdzielacza w kierunku biegu (nie może wystawać przed ani za rozdzielacz). Nie przewiduje się ustawienia węża po prawej stronie rozdzielacza. Wąż musi być zwinięty ściśle (bez pustych przestrzeni).

4.2.2.3. Długość rowu wynosi 2 m łącznie z wyznaczającymi go liniami.

4.2.3. Prądownica jest przekazana prawidłowo, jeśli obaj zawodnicy w trakcie przekazania nie dotykają stopami bieżni poza odcinkiem wyznaczonym liniami strefy zmian. Jeśli którykolwiek z zawodników postawi przynajmniej część jednej stopy poza linią wyznaczającą koniec strefy zmian, a prądownica w tym czasie nadal trzymana jest przez obu zawodników uznaje się to za błąd „Przekroczenie strefy zmian”. Za błąd uważa się też sytuację, w której przejmujący chwyci za prądownicę, a przekazujący znajduje się jeszcze przed strefą zmian.

Zawodnikowi, który pokonuje slalomem tyczki, nie wolno tych tyczek przytrzymywać dłońmi.

Przed przekazaniem prądownicy każdy zawodnik może wrócić nie wychodząc poza tor i powtórzyć wykonanie zadania na swoim odcinku (na odcinku dziewiątym - przed przekroczeniem linii mety). Jeśli tor do sztafety ma szerokość 1,5 m zawodnik podczas powrotu do ponownego pokonania ściany może wyjść poza tor. Powrót nie może powodować utrudnienia wykonania ćwiczenia dla zawodników na innych torach. Poprawa slalomu polega na przebiegnięciu pełnego slalomu (trzy tyczki).

Poprawne pokonanie slalomu polega na tym, że zawodnik omija pierwszą tyczkę z dowolnej strony (lewej lub prawej), następnie przebiega pomiędzy pierwszą i drugą tyczką, aby drugą tyczką minąć z przeciwnej strony niż pierwszą (odpowiednio prawej lub lewej). Dalej przebiega pomiędzy tyczką drugą i trzecią, aby trzecią tyczką minąć po tej samej stronie, co pierwszą.

Błąd "Niewłaściwe przekazanie prądownicy" klasyfikuje się jako "przekroczenie strefy zmian".

4.2.4. Połączenie węża do nasady lub węża z prądownicą na jeden kiel traktowane jest jako "niepodłączenie łącznika węża W-52 do rozdzielacza". Tak samo oceniamy podłączenie węża W-75 na pierwszym odcinku.

Jeśli zawodnik przekroczył linię mety bez prądownicy (zgubienie prądownicy na ostatnim odcinku) należy to ocenić jako "przekroczenie linii mety z niepodłączoną prądownicą lub zasłanianie połączenia".

5.2. Odwołania rozpatruje sędzia główny zawodów po wysłuchaniu opinii kierownika toru (a w razie potrzeby również sędziego/sędziów funkcyjnych), na którym startowała odwołująca się drużyna.

Jeśli zawody rozgrywane są w układzie dwóch konkurencji jedna po drugiej czas 15 minut na odwołanie liczy się od zakończenia ostatniej konkurencji.

8.3.3.2. W zależności od sposobu zorganizowania torów w ćwiczeniu bojowym rolę sędziego startowego (poza dawaniem sygnału do startu) na poszczególnych torach mogą pełnić kierownicy torów lub inni sędziowie.

Warszawa, 16 lutego 2019 r.